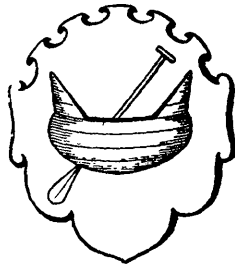

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 28-00.
Administ. czynna od g. 9-12 w p.
Redakcja od godz. 2-3 po poł.

Ogłoszenia: Wiersz nonparel, (cztery szp. na stronie) zł. 0.20. — Przed tekstem zł. 0.55 — za wiersz (dwie szpalty na stronie), — Drobne zł. 0.05 za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie zł. 0.50.

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Gena egzemplarza zł. 0.25.

Nr. 35 (463)

Łódź, dnia 28 sierpnia 1928 r.

Rok X

Treść numeru: VI. Zjazd Higienistów Polskich we Lwowie. — Protokół posiedzenia Rady Miejskiej do Walki z Jaglicą. — Protokół 14 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej. — Sprawozdanie Urzędu Weterynaryjnego za m. czerwiec. — Ruch służbowy. — Okólniki. — Kronika Miejska. — Z życia miast polskich. — Ogłoszenia.

VI. Zjazd Higienistów Polskich we Lwowie.

II.

Następny referat wygłosił inż. Eugenjusz Kątkowski p. t. „Zaopatrzenie w wodę, kanalizacja i inne sposoby usuwania nieczystości z małych miast i wsi”. Mówca stwierdził, że ulepszenie urządzeń sanitarnych w małych miastach i na wsi nie może osiągnąć pożądanego celu, dopóki ludność nie będzie uświadomiona co do ważnego znaczenia tych urządzeń dla zdrowia ogólnego i nie będzie aktywnie popierała poczynań czynników społecznych i rządowych w tej sprawie. W wyniku swych wywodów inż. Kątkowski wysuwa szereg wniosków, z których najbardziej charakterystyczne podajemy:

1) przy projektowaniu urządzeń sanitarnych w mniejszych osiedlach należy uwzględniać nietylko higieniczne, lecz i ekonomiczne warunki, a więc stosować sposoby możliwie najtańsze, a także mieć na uwadze możliwość użytkowania odpadków przy uprawie pól i ogrodów;

2) dla umożliwienia przeprowadzenia w mniejszych osiedlach, nieposiadających dostatecznych środków, ulepszonych urządzeń sanitarnych, głównie wodociągowych i kanalizacyjnych, niezbędne jest stworzenie specjalnego długoterminowego kredytu przy najniższem oprocentowaniu, a także udzielanie dotacji rządowych, głównie w formie gwarancji kredytów prywatnych;

3) w miastach i większych miasteczkach wskazanem jest urządzenie centralnego wodociągu, który powinien znajdować się pod stałą fachową kontrolą. Dla mniejszych miasteczek i wsi pożądanem jest łączenie się sąsiednich osiedli w celowe związki dla założenia wspólnego wodociągu;

4) woda ze studni prywatnych powinna podlegać periodycznej kontroli;

5) w miejscowościach, posiadających centralny wodociąg i ustępy wodne, niezbędne jest urządzenie sieci kanałów dla odprowadzania wody użytkowanej; w mniejszych osiedlach system kanalizacyjny rozdzielczy nie obejmuje opadów atmosferycznych, które w tym wypadku są odprowadzane zapomocą rynsztoków lub krótkiego kanału;

6) wody kanalizacyjne muszą podlegać oczyszczeniu przed wpuszczeniem ich do otwartego naturalnego zbiornika wody. Stopień wymaganego oczyszczenia zależy od miejscowych warunków, ale w każdym razie powinien odpowiadać wymaganiom higieny pod względem ochrony od zanieczyszczenia gleby, wody i powietrza.

Dalszą część obrad pierwszego dnia Zjazdu wypełniły referaty prof. d-ra Zdzisława Steusinga (Lwów) p. t. „Zaopatrzenie w wodę i usuwanie nieczystości na wsi oraz normalizacja tych urządzeń“, inż. Włodzimierza Rabczewskiego (Warszawa) „Bruki i plantacje w małych miastach“, inż. Henryka Przyłęckiego „O usuwaniu odpadków i śmieci z małych miast i wsi“. inż. Kazimierza Zardeckiego (Lwów) „Higijena opał gazowego“, poczem nastąpiła dyskusja.

Inż. Rabczewski omawiał nowe prawodawstwo, które rozstrzyga sprawę właściwego urządzenia ulic; mianowicie — Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. „O prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli“ (Dz. U. R. P. Nr. 23 z dnia 5.III. 1928 r., poz. 202) w art. 172 ustala dla gmin miejskich i uzdrowisk, uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej, obowiązek zaopatrzenia jezdni ulic w trwałe nawierzchnie, pochyłe ku ściekom oraz urządzenia wzdłuż ulic chodników. Jeśli nawierzchnia ulicy, poza słuženiem właściwym celom komunikacji, chroni od zanieczyszczenia najczęściej uczęszczane przez ludność tereny osiedla — ulice i place — oraz zapobiega tworzeniu się kurzu, — to plantacje miejskie w wydatny sposób w dziedzinie tej współdziałają. Pożyteczna działalność roślinności w miastach przejawia się we wszelkich jej ugrupowaniach, byleby były one celowo ujęte i zastosowane. Będą to więc parki, ogrody, skwery, zieleńce, zadrzewienia ulic, cmentarzy, ogródki działkowe, wogóle wszelkie plantacje miejskie. Nie znaczy to jednakże, że nasadzenie, wszędzie, gdzie się tylko da i wogóle wszelkiej roślinności jest pożądanę i pożyteczne. Rozmieszczenie parków, ogrodów publicznych, skwerów, cmentarzy, powinno być ściśle uzgodnione zamierzeniami regulacyjnymi miasta, gdyż w przeciwnym razie plantacje te będą skądinąd ujemnie wpływały na właściwy rozwój osiedla, a więc pośrednio i na jego zdrowotność.

Już obecnie urbanistyka, uwzględniając przeznaczenie parków, jako miejsca wypoczynku, zabaw dla dzieci i młodzieży oraz sportów, wysuwa potrzebę 10 mtr. kw. zadrzewionej powierzchni na mieszkańca; aczkolwiek liczba ta może być dla pewnego osiedla z rozmaitych przyczyn obniżona, jednakże stanowi ona pewną normę ogólną. Zadrzewienie ulic dla swej celowości wymaga uwzględnienia szeregu warunków, a więc szerokości ulicy, kierunku jej, sposób zabudowania oraz odbywającego się na niej ruchu; te czynniki decydują o samej możliwości zadrzewienia, następnie zaś o jego typie. Wreszcie poziom kultury ludności miejscowej zajmuje niepoślednie miejsce w ustalaniu sposobów i typów zadrzewienia. Troską gmin i społeczeństwa jest wychowanie ludności i wszczępienie jej zrozu-

mienia celów i pożytku pielęgnowania i ochrony roślinności. Znakomitym środkiem propagandy tych zasad są święta sadzenia drzew, stosowane obecnie i u nas.

Dalej inż. Rabczewski omawia kwestję bardzo aktualną — t. zw. ogródków działkowych, które dają możliwość uboższej ludności oddawania się w wolnych chwilach zdrowej pracy fizycznej. Szczególnie w małych miastach i osiedlach ogródki działkowe łatwe są do zaprowadzenia.

Jeżeli wziąć pod uwagę, że art. 173 cytowanego Rozprządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej orzeka, że ulice i place, przeznaczone do użytku publicznego, powinny być według możliwości zadrzewione, stwierdzić należy, iż dziedzina plantacji miejskich posiada dla miast pierwszorzędne znaczenie zdrowotne. To też, badając higieniczne znaczenie nawierzchni ulic oraz plantacji miejskich, prelegent wysuwa tezy: 1) małe miasta i osiedla powinny dążyć do możliwie rychłego urządzenia na wszystkich swych ulicach nawierzchni trwałej oraz higienicznej, 2) obowiązkiem gmin, wobec wielkiego znaczenia plantacji miejskich dla zdrowotności miast i osiedli, jest udzielanie temu zagadnieniu należytej uwagi łącznie z ustalaniem założeń regulacyjnych.

Sprawę usuwania i przeróbki śmieci, która zajmuje zwykle przy sanacji osiedli w najlepszym wypadku dopiero trzecie miejsce — po zaprowadzeniu wodociągów i kanalizacji,—w bardzo wyczerpujący sposób omawiał inż. Przyłęcki, wyprowadzając wniosek, że dziś racjonalne rozwiązanie zagadnienia usuwania śmieci osiągnąć mogą małe miasta i wsie polskie jedynie przez odpowiednie wykorzystywanie rolniczych i pokarmowych wartości odpadków.

Dzień pierwszy obrad zakończył się zwiedzaniem miejskich zakładów gazowych, czyszczenia miasta i rzeźni. O godz. 7 wiecz. odbyła się uroczysta akademja z powodu 50-lecia T-wa Lekarskiego Lwowskiego. Drugi dzień Zjazdu (8 lipca), rozpoczął się od zwiedzania zakładów elektrycznych, a od godz. 9 rano trwał dalszy ciąg obrad Zjazdu. Głównym tematem tego dnia była sprawa organizacji szpitalnictwa w Polsce. W sprawie tej kolejno zabierali głos: radca ministerjalny dr. Rudolf Sikorski („Rys historyczny szpitalnictwa w Polsce w ubiegłym stuleciu, ze szczególnem uwzględnieniem rozwoju szpitalnictwa na obszarze byłego zaboru rosyjskiego“), prof. dr. Paweł Gantkowski („Organizacja szpitalnictwa w Wielkopolsce“), dr. Kazimierz Lipski — Lwów („Rys historyczny rozwoju ustawodawstwa szpitalnego w Małopolsce“) oraz dr. Bolesław Jakimiak—Warszawa („Dzieje szpitalnictwa w b. Kongresówce“).

Streszczenie tych referatów, ze względu na obfitość materiału historycznego w nich zawartego, nie byłoby celowe tembardziej, że gospodarka finansowa i organizacja szpitali samorządowych w świetle Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o zakładach leczniczych („Dz. Ust. R. P.“ Nr. 38, z roku 1928), była przedmiotem obrad I Zjazdu Lekarzy i Działaczy Samorządowych Szpitalnych w Łodzi w dniu 17 czerwca r. b., urządzonego staraniem Zarządu Związku Miast Polskich i Magistratu m. Łodzi. W każdym bądź razie zaznaczyć należy, że idea unifikacji ustroju zakładów leczniczych w Polsce nie znalazła pozytywnego oddźwięku na Zjeździe Lwowskim.

W końcowym wniosku Dr. Kazimierz Lipski wywodzi co następuje: „Niestety, liczyć się jednak należy z tem, że Państwo nasze po-

wstało po półtorawiekowej niewoli z trzech dzielnic, rządzonych przez trzy państwa zaborcze. W każdym z tych państw obowiązywało inne ustawodawstwo, a ludności każdej dzielnicy wychowanej w odmiennej kulturze i warunkach, trudno dziś przyjąć za dobre to, do czego nie jest przyzwyczajona i to, czego nie zna, a gdy do tego dodamy częste wpływy polityczne i ambicje osobiste, niewyrobienie i skutkiem tego zbytnią zachłanność samorządów I i II stopnia, które przeceniają swe siły, — przyjdziemy do przekonania, że z ujednostajnieniem ustawodawstwa szpitalnego trzeba być conajmniej bardzo ostrożnym.

Rządy poprzednie stały na stanowisku ujęcia administracji szpitalnej przez organa, specjalnie do tego powołane, Sejmowi został przedłożony dnia 12/XII 1922 r. projekt ustawy o zakładach leczniczych. Komisja sanitarna Sejmu odbyła w dłuższym okresie czasu szereg obrad nad tym projektem i przyjęła go w pierwszym czytaniu, nie zmieniając zasady centralizacji administracji szpitalnej. Pod wpływem przeciwników tej koncepcji Rząd obecny wycofał z Sejmu projekt ustawy o zakładach leczniczych i przystąpił do opracowania nowego projektu, opartego na decentralizacji administracji szpitalnej, pozostawiając ją, pod nadzorem władz państwowych — samorządom I i II rzędu.

Świat lekarski podzielił się na dwa obozy, z których każdy roztrząsa zagadnienie pod własnym kątem widzenia.

Rząd znalazł się w trudnem położeniu i niewiadomo, jaką ostatecznie poweźmie decyzję. Jest jednak jedno wyjście. Ustawa szpitalna nie należy do tych ustaw, których jednolitość jest koniecznie potrzebna na obszarze całego Państwa. Na innych podstawach mogą być organizowane szpitale na zachodzie Państwa, na innej na wschodzie. Rząd mógłby przeprowadzić narazie ustawę ramową, która zapewnić powinna byt materialny szpitalom przez należycie ujęte ustawodawstwo w dziedzinie ściągania kcsztów leczenia i która powinna otworzyć szeroko podwoje szpitali chorym ubogim, za których koszty leczenia powinien pokrywać samorząd najwyższego stopnia; natomiast sprawę administracji szpitalnej należy pozostawić woli samych samorządów, nie burząc organizacji, z której ludność jest zadowolona.

Najbliższe dziesięciolecie wykaże, która koncepcja jest lepsza i działa sprawniej, a wówczas przyjdzie niewątpliwie czas na unifikację ustawodawstwa szpitalnego“.

Zjazd Lwowski zakończył się w dniu 8 lipca rautem, wydanym przez Prezydum Miasta, zaś w dniu 9 lipca urządzone były wycieczki do Woli Dobrostańskiej, dla zwiedzenia wydociągów miejskich, oraz do uzdrowisk Wsch. Małopolski, m. in. do Morszyny, Truskawca i Borysławia.

S. K.

PROTOKÓŁ

posiedzenia Rady Sekcji do Walki z Jaglicą

z dnia 23 lipca 1928 r.

Obecni: ławnik Wydz. Zdr. Publ. dr. Al. Margolis, naczelnik Wydziału Zdr. Publ. Kempner, radny Zieliński, dr. dr. Sokołowski, Garliński, Więckowski, Hurwicz, Ładyński, Schweig, naczelnik Wydziału Statystycznego Rosset.

Nieobecność usprawiedliwił dr. Jastrzębski.

Porządek dzienny:

- 1) Odczytanie protokołu z poprzedniego posiedzenia.
- 2) Kwestja reorganizacji wywiadów u chorych jagliczych.
- 3) Urządzenie filji przychodni przeciwjagliczej na krańcach miasta.
- 4) Kwestja nadzoru nad dziećmi kierowanymi na rachunek Magistratu do zakładów leczniczo-wychowawczych dla dzieci jagliczych.
- 5) Uruchomienie laboratorium bakterjologicznego przy przychodni przeciwjagliczej.

Przewodniczący dr. Sokołowski, sekretarzuje dr. Schweig.

- 1) Odczytano protokół z posiedzenia Rady z dnia 25.VI b. r. Protokół przyjęto.
- 2) Dr. Sokołowski podnosi kwestję potrzeby reorganizacji wywiadów. Wobec rozbieżności zdań o liczbie chorych na jaglicę mieszkańców Łodzi, należałoby może reorganizować wywiad, gdyż w każdej walce wywiad należycie zorganizowany odgrywa najważniejszą rolę. Dr. Schweig podaje sposób, w jaki obecnie wywiad się odbywa i nie przewiduje, ażeby reorganizacja mogła zmienić dotychczasowe wyniki. Ostatnio czytał, że prof. Machel przyjmuje ogólną cyfrę chorych jagliczych w Polsce całej na około 50 tysięcy. Wszelkie obliczenia opierające się na realnych danych doprowadzą do tego, że w każdym razie liczba chorych na jaglicę mieszkańców Łodzi nie dochodzi albo conajmniej nie przekracza cyfry 10 na tysiąc. Dr. Hurwicz podaje, że na podstawie własnego obliczenia, dokonanego przez osobiste informowanie się u wszystkich okulistów łódzkich i instytucjach leczniczych dochodzi do podobnej cyfry, jaką podaje dr. Schweig.

Dr. Garliński prostuje swoje twierdzenie z ostatniego posiedzenia. Mylnie go zrozumiano, nie mówił o 4%, lecz o 4 pro mille. Dr. Ładyński stwierdza, że w New-Yorku mimo badań imigrantów też 0,9% chorych na jaglicę. Radzi uwzględnić wyniki statystyczne przy poborach wojskowych.

Wobec powyższego rezultatu dyskusji dr. Sokołowski swój wniosek o reorganizacji wywiadów cofa.

- 3) Dr. Schweig podaje zapytania lekarzy przychodni na tę sprawę. Niewątpliwie wskazane jest urządzenie przychodni na krańcach miasta, ale wobec tego, że dla jednych chorych dogodne są godziny przedpołudniowe, dla drugich popołudniowe, a dla małej ilości chorych nie można będzie urządzać dwurazowych przyjęć codziennie, to nie wszyscy będą z tych przychodni korzystać, lecz zmuszeni będą przychodzić do centrali. Lokale obecnych ambulatorjów miejskich na przychodnie jaglicze nie nadają się. Trzeba je przeto urządzić w innych lokalach.

P. Kempner proponuje lokale dozorów sanitarnych. Dr. Hurwicz proponuje lokale w szkołach jagliczych. Dr. Ładyński proponuje urządzić przychodnie przeciwjaglicze przy projektowanych ośrodkach zdrowia. Dr. Więckowski sądzi, że liczba leczących w centrali przez utworzenie filji się nie zmniejszy, bo zaczną się w filjach leczyć chorzy, obecnie nieleczący się z po-

wodu odległości. Dr. Garliński uważa, że konieczne jest przeniesienie centrali w dogodniejsze miejsce, niż obecne.

W wyniku dyskusji powzięto następującą uchwałę:

Rada Sekcji do Walki z Jaglicą uważa za wskazane, ażeby utworzono dwie filje przychodni przeciwjagliczej w północnej i południowej okolicy miasta, prosząc Wydział o uwzględnienie tego w budżecie na rok 1928/29. Utworzenie filij nie pociągnie za sobą ograniczenia w pracach centrali.

- 4) Punkt spadł z porządku dziennego wskutek nieprzybycia przedstawiciela W. O. Sp.
- 5) Uchwalono uruchomić na nowo laboratorium przy przychodni, ustalić wysokość opłat za czynności laboratorium oraz podać odpowiedni komunikat do prasy.

Na tem posiedzenie zamknięto.

PROTOKÓŁ.

14 ((II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 27 czerwca 1928 r.

Komplet radnych 74.
Obecnych radnych 50.

Komplet członków Magistratu 11.
Obecnych członków Magistratu 8.

Posiedzenie otworzył o godz. 21-ej Prezes Rady Miejskiej, inż. Jan Holcgreber, w obecności quorum Rady Miejskiej (58 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych-sekretarzy J. Richtera i M. Feina oraz Dyrektora Biura Rady Miejskiej, P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: W. Adamskiego, A. Harsza, Inż. K. Popielewskiego, dr. J. Rosenblattta, dr. A. Tomaszewskiego, Wiceprezydenta dr. E. Wielińskiego, Inż. W. Wojewódzkiego i Wiceprezesa Rady J. Wolczyńskiego, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

UCHWALONO:

I. W sprawie upoważnienia Magistratu do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie — na poczet pożyczki zagranicznej dla m. Łodzi — krótkoterminowych pożyczek na ogólną sumę złotych 24,500,000.— lub równoważnej kwoty, wyrażonej w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej — na cele inwestycyjne (II uchwalenie) zgodnie z art. 33 Dekretu o Samorządzie Miejskim (Dz. P. P. P. Nr. 13 z dnia 7. 2. 1919 roku, poz. 140):

Rada Miejska, w związku z uchwałą swą Nr. 1 z dnia 26 czerwca 1928 roku, postanawia:

1. zaciągnąć z Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie następujące krótkoterminowe pożyczki w ogólnej sumie zł. 24,500,000.—, lub równoważnej kwocie, wyrażonej w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, zwrotne w chwili realizowania pożyczki zagranicznej dla miasta Łodzi, mianowicie:

- a) zł. 3,000,000.— na kupno terenu pod budowę cegielni mechanicznej i urządzenie tejże;
 - b) zł. 9,500,000.— na roboty kanalizacyjne w roku 1928 i zakup materiałów do budowę kanalizacji w roku 1929;
 - c) zł. 12,000,000.— na budowę kolonji mieszkaniowej na Polesiu Konstantynowskiem i wykończenie jej w surowym stanie w roku 1928;
2. upoważnić Magistrat w osobach dwu delegowanych przezeń członków do przyjęcia szczegółowych warunków tych pożyczek, jakie przez Bank Gospodarstwa Krajowego będą ustalone, do zabezpieczenia ich na majątku miejskim wogóle, w szczególności zaś na hipotece nieruchomości miejskich, na jakich Bank tego zabezpieczenia zażąda, do podpisywania wszelkich niezbędnych do tego aktów i wogóle do załatwienia wszelkich czynności, jakie z udzieleniem Miastu powyższych pożyczek będą związane;
 3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

(W głosowaniu brało udział 58 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

II. W sprawie upoważnienia Magistratu do zaciągnięcia w Polskim Banku Komunalnym w Warszawie pożyczki na budowę szkoły względnie nabycie nieruchomości z już istniejącym gmachem szkolnym: — II uchwalenie (zgodnie z art. 33 Dekretu o Samorządzie Miejskim, Dz. P. P. P. Nr. 13 z dnia 7. 2. 1919 r., poz. 140):

Rada Miejska, w związku z uchwałą swą Nr. II z dnia 26 czerwca 1928 roku, postanawia:

1. zaciągnąć na budowę szkoły względnie na nabycie nieruchomości z już istniejącym gmachem szkolnym od Polskiego Banku Komunalnego w Warszawie z funduszków, ulokowanych tam przez Zakład Ubezpieczenia od Wypadków we Lwowie, pożyczkę w wysokości zł. 1,000,000.— z obowiązkiem zwrotu tej sumy za 2 lata z prawem dalszego przedłużenia zaciągniętej pożyczki oraz z obowiązkiem płacenia do czasu zwrotu odsetek w stosunku 10% rocznie;
2. upoważnić Magistrat w osobie 2-ch jego członków do sporządzenia w imieniu Gminy Miejskiej Łódź aktu notarialnego w sprawie zaciągnięcia pożyczki na warunkach, wymienionych w punkcie 1 niniejszej uchwały z zabezpieczeniem zwrotu tejże pożyczki wraz z procentami na rzecz Polskiego Banku Komunalnego w Warszawie na hipotece nieruchomości, położonej w Łodzi przy zbiegu ulic Nawrot i Wodnej, oznaczonej Nr. hip. 2282, zapisanej do księgi inwentarzowej majątku nieruchomości Gminy Miejskiej Łódź pod Nr. 16;
3. zwolnić z dniem 1 lipca 1928 roku lokal, zajmowany przez Magistrat na pomieszczenie miejskiej szkoły powszechnej w domu przy ulicy Ewangelickiej Nr. 18, należącym do Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków we Lwowie;
4. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

(W głosowaniu brało udział 58 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

III. W sprawie upoważnienia Magistratu do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie pożyczki na budowę domów mieszkalnych na Polesiu Konstantynowskiem z funduszków, stanowiących kontyngent na rozbudowę miasta na rok 1928/29: — II uchwalenie (zgodnie

z art. 33 Dekretu o Samorządzie Miejskim, Dz. P. P. P. Nr. 13 z dnia 7. 2. 1919 roku, poz. 140):

Rada Miejska, w związku z uchwałą swą Nr. III z dnia 26 czerwca 1928 roku, postanawia:

1. zaciągnąć pożyczkę na budowę domów mieszkalnych na Polesiu Konstantynowskim w Banku Gospodarstwa Krajowego w wysokości, jaką Komitet Rozbudowy Miasta przyzna Gminie Miejskiej Łódź z funduszów, stanowiących kontyngent na rozbudowę miasta na rok 1928/29 i upoważnić Magistrat do wykonania uchwały na warunkach, na jakich pożyczka będzie przyznana;
2. upoważnić Magistrat do zwrócenia się do Banku Gospodarstwa Krajowego z wnioskiem o zastosowanie art. 28 Ustawy o rozbudowie miast do sum wydatkowanych przez Magistrat na budowę domów na Polesiu Konstantynowskim, przekraczających przyznaną z kontyngentu pożyczkę;
3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

(W głosowaniu brało udział 58 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

IV. W sprawie upoważnienia Magistratu do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie długoterminowej pożyczki w kwocie zł. 500,000.— na budowę urządzeń sportowych w Łodzi — II-gie uchwalenie (zgodnie z art. 33 Dekretu o Samorządzie Miejskim, Dz. P. P. P. Nr. 13 z dnia 7. 2. 1919 roku, poz. 140):

Rada Miejska w związku z uchwałą swą Nr. IV z dnia 26 czerwca 1928 roku, postanawia:

1. zaciągnąć na budowę urządzeń sportowych w roku administracyjnym 1928/29, zatwierdzonych przez Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie pożyczkę w kwocie zł. 500,000.— (wyraźnie pięćset tysięcy złotych) w obligacjach komunalnych, opiewających na złote w złocie, spłacalną w 29½ latach przy uwzględnieniu warunków, ustalonych przez Bank;
2. upoważnić Magistrat m. Łodzi w osobach 2-ch delegowanych przez członków:
 - a) do ustalenia przyjęcia wspomnianej pożyczki na warunkach, ustalonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, oraz do zeznania i podpisania w imieniu Gminy Miejskiej Łódź odnośnych piśmiennych zobowiązań wzgl. aktu rejentalnego;
 - b) do zabezpieczenia powyższej pożyczki na rzecz Banku Gospodarstwa Krajowego w kwocie zł. 500,000.— z przynależnymi odsetkami i należnościami dodatkowymi na hipotecę którejkolwiek nieruchomości, stanowiącej własność miasta Łodzi, a w szczególności na hipotecę nieruchomości miejskiej, oznaczonej Nr. 1 w tabeli likwidacyjnej na dawną wieś Bałuty-Nowe, mającej urządzoną hipotecę w Łódzkim Archiwum Hipotecznem w księdze Nr. rep. 4, a położonej w mieście Łodzi przy ul. Brzezińskiej Nr. 83 polic., wzgl. zaś do zabezpieczenia tejże pożyczki na dochodach miejskich i dodatkach państwowych Gminy Miejskiej Łódź do podatków państwowych podług uznania osób upoważnionych;

c) do podjęcia pożyczki w obligacjach komunalnych, sprzedaży tychże Bankowi Gospodarstwa Krajowego za cenę i na warunkach według uznania tychże osób upoważnionych oraz do pokwitowania gotówki, osiągniętej z wymienionej tranzakcji;

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

(W głosowaniu brało udział 58 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

V. W sprawie upoważnienia Magistratu do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie na prowadzenie robót kanalizacyjnych w sezonie bieżącym krótkoterminowej pożyczki w wysokości zł. 500,000.— jako zaliczki na poczet przyznanego długoterminowego kredytu w sumie zł. 500,000.— II uchwalenie (zgodnie z art. 33 Dekretu o Samorządzie Miejskim, Dz. P. P. P. Nr. 13 z dnia 7. 2. 1919 roku, poz. 140):

Rada Miejska, w związku z uchwałą swą Nr. V z dnia 26 czerwca 1928 roku, postanawia:

1. zaciągnąć w imieniu Gminy Miejskiej Łódź z Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie na prowadzenie robót kanalizacyjnych w sezonie bieżącym krótkoterminową pożyczkę w wysokości złotych 500,000.—, jako zaliczkę na poczet przyznanego długoterminowego kredytu w sumie zł. 3,500,000.— na warunkach, ustalonych w promesie Banku L. 1032/DKD II z dnia 18 stycznia 1928 roku;

2. upoważnić 2-ch członków Magistratu: a) do zabezpieczenia kredytu tego weksłami oraz wpływami z dodatków do podatków państwowych, b) do podjęcia pożyczki w imieniu Gminy Miejskiej Łódź oraz pokwitowania z jej odbioru i c) do przeprowadzenia wogóle wszelkich formalności związanych z zaciągnięciem pożyczki;

3. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

(W głosowaniu brało udział 58 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

VI. W sprawie upoważnienia Magistratu do zawieszania rozpatrywania próśb właścicieli nieruchomości w sprawach budowlanych, sprzecznych z zamierzeniami regulacyjnymi miasta, do czasu uprawomocnienia się planu regulacyjnego m. Łodzi:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 450 z dnia 24 maja 1928 roku, upoważnia Magistrat do zawieszania na podstawie §§ 39, 40, 41 i 42 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Rz. P. Nr. 23 poz. 202) rozpatrywania próśb właścicieli nieruchomości, położonych w obrębie m. Łodzi, o zatwierdzenie planów i o pozwolenie na budowę, o ile projektowana budowa, przebudowa, lub zmiana budynków stoi w sprzeczności z zamierzeniami regulacyjnymi i może uniemożliwić urzeczywistnienie tych zamierzeń albo spowodować znaczne trudności w ich urzeczywistnieniu — aż do czasu uprawomocnienia się planu regulacyjnego m. Łodzi.

(W głosowaniu brało udział 58 członków Rady Miejskiej, z których 56 głosowało za, 2 zaś przeciwko uchwałę).

VII. W sprawie przejęcia przez Gminę Miejską Łódź darowizny 2-ch działek gruntu od małż. Plihal:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 459 z dnia 24 maja 1928 roku, postanawia:

1. przyjąć od Leona i Idy małż. Plihał dokonaną przez nich na rzecz Gminy Miejskiej Łódź na mocy aktu Nr. 1597, zeznanego w dniu 19 marca 1928 roku przed notariuszem Kazimierzem Roszmanem w Łodzi, darowiznę dwóch działek ziemi, wchodzących w skład nieruchomości, położonej w Łodzi, oznaczonej Nr. hip. 4342 rej. hip. 5336, z których jedna, oznaczona na planie, dołączonym do powołanego wyżej aktu, literami e, f, g, k zawiera powierzchni 906 mtr. kwadr., druga zaś, oznaczona na tymże planie literami i, h, c, d zawiera powierzchni 2012 mtr. kwadr. i zaakceptować złożone w tym przedmiocie w rzeczonym akcie oświadczenie pp. prezydenta Bronisława Ziemięckiego i ławnika Romana Izdebskiego;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.
(W głosowaniu brało udział 58 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

VIII. W sprawie żądania od właścicieli nieruchomości budujących się w obrębie m. Łodzi domów przedkładania Magistratowi do zatwierdzenia planów elewacji domów frontowych:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 460 z dnia 24 maja 1928 roku, opierając się na art. art. 20, 262, 263, 408 i 415 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Rz. P. Nr. 23, poz. 202), celem utrzymania charakteru oraz wyglądu estetycznego m. Łodzi, postanawia:

1. żądać dołączenia do przedkładanych Magistratowi do zatwierdzenia planów nowych budowli dodatkowo planów elewacji domów frontowych w skali 1 : 50., do których po uzyskaniu zatwierdzenia obowiązani są ściśle się stosować właściciele budujących się w obrębie m. Łodzi domów oraz kierownicy robót.

Uwaga: W razie konieczności przeprowadzenia zmian elewacji względnie rozplanowania budujących się domów, plan tych zmian winien być przedłożony Magistratowi celem ponownego rozpatrzenia i zatwierdzenia;

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.
(W głosowaniu brało udział 58 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

IX. W sprawie miejscowych przepisów budowlanych:

- A. Rozesłanie projektu przepisów uznać za I czytanie;
- B. Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 554 z dnia 21-go czerwca 1928 roku, opierając się na Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli oraz w wykonaniu art. 415 punkta a i art. 408—410 tegoż Rozporządzenia, zatwierdza w II i III czytaniu: następujące

PRZEPISY MIEJSCOWE DLA M. ŁODZI.

§ 1.

Szerokość ulic. Art. 408 p. 1. Art. 20, ust. 2.

Ulice m. Łodzi, w zależności od przeznaczenia, dzielą się na ulice mieszkaniowe, na ulice komunikacyjne o znaczeniu lokalnym i na główne arterje komunikacyjne.

1. Najmniejsza szerokość ulicy mieszkaniowej z przedogródkami przy zabudowaniu ulicy domami nie więcej jak o dwóch kondygnacjach, wynosić ma 8 mtr., z czego 5 mtr. wypada na jezdnię i po 1,5 mtr. na chodniki po obu stronach jezdni; przy zabudowaniu domami o trzech kondygnacjach chodniki mają mieć szerokość nie mniejszą, jak po 2,25 mtr., szerokość zaś całej ulicy — 9,50 mtr.
2. Najmniejsza szerokość ulicy komunikacyjnej o znaczeniu lokalnem powinna mieć przy ulicach, mających ogródki przed domami, nie mniej, jak 12,000 mtr., z czego 7,50 wypada na jezdnię i po 2,25 mtr. na chodniki, przy ulicach, mających jednostronny ogródek, szerokość ulicy ma wynosić nie mniej, jak 15,00 mtr., przy ulicach zaś bez ogródków, nie mniej, niż 20,00 mtr.
3. Najmniejsza szerokość głównych arteryj komunikacyjnych nie może być mniejszą od 40,00 mtr., w wyjątkowych wypadkach, usprawiedliwionych miejscowemi trudnościami, szerokość ta na poszczególnych odcinkach ulic może być obniżona.
4. Ponad ustalone w punktach 1-ym i 2-im szerokości ulic, zachować należy jeszcze po pasie ziemi szerokości 3 mtr. z każdej strony ulicy. Przedogródki nie wpływają na zmniejszenie tych pasów. Pasy te stanowią rezerwę, wchodzącą w skład szerokości ulicy. O zużytkowaniu pasów decyduje Magistrat.

§ 2.

Ogródki przed domami. Art. 408, p. 1. Art. 409, p. 1.

Plan zabudowania miasta może dla poszczególnych ulic przewidywać linje regulacyjne zabudowania (licowe), które są odsunięte od linii regulacyjnych ulic i tworzą pomiędzy ulicą i szeregiem domów niezabudowany pas ziemi. Pas tej ziemi stanowi prywatną własność właścicieli przylegających działek i musi być przez nich urządzony i utrzymywany jako ogródek dekoracyjny między ulicą i domem (conajmniej obsiany trawą).

Głębokość ogródków przed domami ustalona będzie dla każdej ulicy, gdzie takie ogródki znajdują zastosowanie przez szczegółowy plan zabudowania. Szerokość ta ma wynosić conajmniej 5 mtr. i tylko w wyjątkowych wypadkach może być obniżona do 4,5 mtr. szerokości.

Ogródki przed domami powinny być od ulicy odgradzone przez właścicieli przejrzystym parkanem, opartym na masywnym cokole, nie wyższym jednak, jak 50 cmtr. Ogrodzenie ma mieć jednolity charakter wzdłuż całej ulicy, lub też wzdłuż pewnego odcinka tej ulicy. O urzędzeniu ogrodzenia prostszym i tańszym sposobem decyduje Magistrat w porozumieniu z grupą zainteresowanych właścicieli. Jako najprostszym sposobem może być uważana bortnica, oddzielająca ogródek od chodnika.

§ 3.

Budowa i urządzenia ulic.

Art. 408, p. 1. Art. 2, ust. 2. Art. 174. Art. 64.

Na koszt budowy ulicy składa się koszt nabycia terenu pod ulicę, koszt urządzenia wodociągów i kanalizacji, koszt urządzenia oświetlenia i wreszcie koszt wybudowania jezdni i chodników.

§ 4.

Udział w kosztach nabycia terenów pod ulice i place.

Art. 408, p. 1. Art. 20, ust. 2. Art. 174.

Każdy właściciel przylegającej do ulicy działki ponosi koszt nabycia pasa ziemi pod nowourządzoną ulicę lub plac publiczny wzdłuż frontu swojej działki, na szerokości równającej się połowie szerokości ulicy, nie więcej jednak, jak 10 mtr. przy zabudowaniu obustronnem ulicy, lub przy placu i 15 mtr. przy zabudowaniu jednostronnem.

Przy działce narożnej właściciel oprócz kosztów nabycia 2-ch pasów zjemi wzdłuż dwóch ulic ponosi koszt nabycia ziemi w granicach skrzyżowania się wewnętrznych granic tych pasów ziemi.

Przy ulicach szerszych ponad 20 mtr. przy zabudowaniu obustronnem lub ponad 15 mtr. przy zabudowaniu jednostronnem, oraz przy placach publicznych ponad 20 mtr. szerokości, koszt nabycia pozostałej części ulicy lub placu obciąża kasę miejską.

§ 5.

Udział w kosztach urządzenia oświetlenia, wodociągów i kanalizacji ulic.

Art. 408, p. 1. Art. 20, ust. 2. Art. 174.

Koszta pierwszego urządzenia oświetlenia oraz wodociągów i kanalizacji ulic, te ostatnie obliczone według najmniejszego stosowanego w projektach ulicznych przekroju ulic, rozkłada się na właścicieli przylegających do ulic działek, proporcjonalnie do długości frontów ich działek, pozostałą część kosztów, związanych z większymi przekrojami kanałów, specjalnymi urządzeniami, jak włązy i t. p., ponosi kasa miejska.

§ 6.

Udział w kosztach urządzenia nawierzchni (jezdni i chodników) ulic.

Art. 408, p. 1. Art. 20, ust. 2. Art. 174.

Koszty budowy pierwszego urządzenia nawierzchni na szerokości, nie przekraczającej 20 mtr. Magistrat rozkłada na właścicieli działek, przylegających do ulic, względnie także na właścicieli działek, nie przylegających, o ile ci ostatni osiągają dzięki przeprowadzeniu ulic szczególne korzyści; Magistrat w każdym poszczególnym wypadku określi, które działki, nieprzylegające do ulic zostaną pociągnięte do opłat, jaką część kosztów zostanie odniesiona na ich rachunek i jaki udział w nich będzie ponosić każda działka w zależności od osiąganych korzyści. Pozostała część kosztów będzie pokryta przez działki, przylegające do ulicy w stosunku do długości ich gruntów. Obliczenia dla każdej działki dokonywa Magistrat.

§ 7.

Pierwsze urządzenie nowoutworzonych ulic.

Art. 172.

Jako nowoutworzone ulice i pierwsze ich urządzenie w sensie §§ 3, 4, 5 i 6 niniejszych przepisów należy rozumieć ulice, przewidziane przez plan zabudowania miasta, o ile ulice te nie były dotychczas urządzone jako ulice miejskie, to znaczy, nie posiadały urządzonych jezdni i chodni-

ków i nie posiadały ścieków do odprowadzenia wody choćby nawet ulice te były częściowo zabrukowane.

§ 8.

Porządek urządzenia nowych ulic.

Art. 408, p. 1. Art. 20, ust. 2.

Przy urządzeniu nowych ulic przyjmuje się ogólna zasada, że w porządkowym uszeregowaniu robót wykonywa się przedewszystkiem urządzenia podziemne, jak kanalizacje, wodociągi, rury gazowe i t. p. Budowa jezdni i chodników wykonywana jest w miarę możliwości nie wcześniej jak po upływie 3-ch lat po dokonaniu robót podziemnych.

Gdyby ze względów technicznych okazało się koniecznem częściowe wybudowanie nawierzchni ulicy przed wykonaniem robót podziemnych, to budowa tej nawierzchni może być traktowana jako prowizoryczne wybudowanie ulic. Koszta takiego prowizorycznego urządzenia ulicy obciążają poszczególne działki, przyczem jednak odnośne sumy zostaną odliczone od kosztów ostatecznego urządzenia ulicy, o ile ono nastąpi nie później, niż w ciągu lat 10 od pierwszych robót.

§ 9.

Nawiązanie komunikacji przy nowobudowanych ulicach.

Art. 408, p. 1. Art. 20, ust. 2.

Budowa i urządzenie ulic ma się odbywać na całej jej szerokości, na odcinkach nie mniejszych, jak od jednego do drugiego skrzyżowania się ulic, oraz pod warunkiem nawiązania komunikacji z istniejącą siecią ulic.

(Dok. nast.).

SPRAWOZDANIE

URZĘDU WETERYNARYJNEGO ZA CZERWIEC 1928 ROKU.

I. Choroby zaraźliwe zwierzęce:

Nie stwierdzono.

II. Dozór weterynaryjny nad zwierzętami handlowemi i surowcami zwierzęcemi.

Na targowisku zbadano 934 koni.

Na stacjach kolejowych zbadano: koni 20, bydła rog. 1777 sztuk, cieląt 54, owiec i kóz 973, świń 4645, drobiu 300 sztuk, mięsa 7186 kg., kiszek, pęcherzy i żołądków 3500 kg., skór 2327 szt., innych produktów 177,900 kg.

III. Rakarnia.

Dostarczono i zniszczono trupów: koni 21, drobiu 11, żywych psów 4.

IV. Dozór weterynaryjno - sanitarny.

Dokonano oględzin: miejsc sprzedaży mięsa, ryb i mleka 182, stajen 84, obór 81, chlewni 1, gęsiarni 17, rzeźni dla ptactwa 5, razem 370 oględzin, podczas których sporządzono 5 protokółów policyjnych; ponadto lekarze weterynaryjni brali udział w 16 komisjach.

V. Rzeźnie.

Miejska: Zabito: bydła rog. 1379 szt., cieląt 3775, owiec 313, koni 30, świń 8337 sztuk.

Wśród zwierząt tych stwierdzono, po uboju, następujące choroby: gruźlicę u 300 sztuk bydła rog. i 43 świń, włośnicę u 10 i wągrycę u 23 świń, inne choroby u 1136 zwierząt.

Bałucka: Zabito: bydła rog. 1630 sztuk, cieląt 5804 sztuk, owiec 711, koni 31, świń 3102 szt.

Wśród zwierząt tych stwierdzono, po uboju, następujące choroby: gruźlicę u 235 sztuk bydła rog., 15 owiec i 32 świń, włośnicę u 9 i wągrycę u 9 świń, inne choroby u 517 zwierząt.

RUCH SŁUŻBOWY ZA MIESIĄC CZERWIEC 1928 ROKU.

(Dokończenie)

D. Mianowania i awanse:**1. Ejbyszycówna Marja**

dietarzuszka Biura Adresowego mianow. z dniem 1 czerwca 1928 r. urzęd. VII st. sł. tegoż biura.

2. Fedykówna Walerja

po odbyciu pracy próbnej mianow. z dn. 1 czerwca 1928 r. niższą funkcjonarj. kontraktową Wydz. Zdrowotności Publ. na stanow. pielęgniarki Sanatorium w Chojnach z uposaż. wedł VIII st. sł.

3. Wajnberg Helena

po odbyciu pracy próbnej mianow. z dn. 1 czerwca 1928 r. posługaczką II Miejskiego Domu Wychow. Wydz. Opieki Społ. z uposaż. wedł. XII st. służb.

4. Bazyliński Bronisław

dietarzusz Biura Wojsk.-Policyjnego mianow. z dn. 1. VI. 1928 r. kontrolerem sanitarnym Wydz. Zdrowotn. Publ. z uposaż. wedł VII st. służbowego.

5. Kazimierczak Stefan

kierownik biura Wydz. Statystycznego awansowany z dniem 1. VI. 1928 r. do II stopnia służb. „ad personam”.

6. Trepczyński Adam

rejestrator Wydziału Prezydjalnego mianowany z dniem 1. VI. 1928 r. rachmistrzem tegoż Wydziału z jednoczesnem awansem z VI do V stopnia służbowego.

7. Brylska Marjanna

tymczasowa praczka Domu Starców i Kalek Wydz. Opieki Społ. mianow. z dn. 1. VI. 28 r. kontraktową praczką tego Wydziału.

8. Hoffman Wawrzyniec

po odbyciu pracy próbnej mianowany z dniem 1. VI. 1928 r. niższym funkcjonarj. kontraktow. Wydz. Zdrowotn. Publ. na stanowisko kąpielowego II Zakładu Kąpielowego z uposaż. wedł. X stopnia służb.

9. Wentkowska Halina

manipulantka Wydz. Prezydjalnego mianow. z dn. 1. VI. 1928 r. kontraktową manipulantką tegoż Wydziału z równoczesnym awansem z VII do VI st. sł.

10. Zaborski Piotr

praktykant kancel. Wydz. Prezydjaln. Centralnej Ekspedycji mianowany z dniem 1. VI. 1928 kancelistą Centr. Eksp. z równoczesnym awansem z IX do VIII stopnia służbowego.

11. Dudkova Janina

manipulantka Oddziału Personalnego Wydz. Prezydjalnego mianowana z dniem 1. VI. 1928 r. rejestratorem Wydz. Prezyd. z równoczesnym awansem z VIII do VI stopnia służbowego.

OKÓLNIK Nr. 29.

W wykonaniu uchwał Magistratu Nr. 698 z dnia 19 lipca 1928 roku oraz Nr. 735 z dnia 8 sierpnia 1928 r. oraz w związku z pismem Wydziału Gospodarczego Nr. 2840/28 VII z dnia 27 lipca 1928 roku zawiadamia się, iż Magistrat — zwyczajem lat ubiegłych wydawać będzie pracownikom miejskim węgiel ze składu miejskiego przy ul. Węglowej Nr. 3 po cenie zł. 510 za 1 centnar loco skład.

Należność za nabyty węgiel potrącona będzie pracownikom [miejskim z poborów służbowych w 3-ich ratach miesięcznych.

Robotnikom sezonowym, zatrudnionym przez Wydziały Budownictwa, Plantacji Miejskich oraz Kanalizacji i Wodociągów — Wydział Gospodarczy wydawać będzie po 10 korcy węgla; należność za ten węgiel Wydziały; Budownictwa, Plantacji Miejskich oraz Kanalizacji i Wodociągów potrącać będą robotnikom sezonowym po zł. 5 — tygodniowo z tem, że w chwili zwalniania ich — całkowita należność winna być uregulowana.

W związku z powyższem wzywa się Wydziały do sporządzenia list pracowników, reflektujących na węgiel i przesłania ich bezpośrednio Oddziałowi Zaopatrywania Wydziału Gospodarczego.

Łódź, dnia 20 sierpnia 1928 roku.

w z. Dyrektora Zarządu Miejskiego

(—) M. Kalinowski.

Wiceprezydent

(—) Dr. E. Wieliński.

KRONIKA MIEJSKA.

Osobiste. W dniu 14 sierpnia, po powrocie z urlopu, objął urządowanie p. wiceprezydent m. Łodzi, Stanisław Rapalski.

Organizacja miejskiej komisji opieki społecznej. W związku z mającym nastąpić w przyszłym miesiącu wydaniem przepisów wykonawczych do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opiekunach społecznych, Wydział Opieki Społecznej Magistratu m. Łodzi przystąpił do opracowania planu organizacji sieci opiekunów społecznych oraz ustale-

nia składu miejskiej komisji opieki społecznej.

Do obowiązków opiekunów społecznych, którzy zostaną wybrani przez Radę Miejską na okres trzechletni, należeć będzie inicjatywa i współdziałanie z samorządem w zakresie opieki społecznej i czuwanie by osobom potrzebującym opieki i pomocy była ona udzielana w zakresie obowiązującym przepisów.

Opiekunowie społeczni będą udzielali również w wypadkach nagłych pomocy doraźnej ze środków przeznaczonych na ten cel przez Magistrat.

W skład miejskiej komisji opieki społecznej wejdą: prezydent miasta lub wyznaczony przezeń członek Magistratu, jako przewodniczący, członkowie rady miejskiej, przedstawiciele stowarzyszeń i instytucji społeczno-opiekuńczych oraz opiekunowie społeczni.

Dzięki podjęciu tych prac już obecnie, zorganizowanie instytucji opiekunów społecznych nastąpi w Łodzi, bezpośrednio po wejściu w życie przepisów wykonawczych, których projekt uchwalony już został przez Państwową Radę Opieki Społecznej na ostatniem posiedzeniu.

Sprawozdanie z Międzynarodowego Kongresu opieki społecznej i polityki socjalnej w Paryżu.

W dniach 3 — 13 lipca r. b. odbył się w Paryżu Międzynarodowy Kongres opieki społecznej i polityki socjalnej, na którym Polska reprezentowana była przez liczne grono delegatów rządu, samorządów, instytucji społecznych i t. d.

Magistrat m. Łodzi na kongresie tym reprezentował p. wiceprezydent dr. Edmund Wieliński.

Na posiedzenie Magistratu w dn. 23 sierpnia b. r. p. wiceprezydent dr. Wieliński złożył ustne sprawozdanie z przebiegu i rezolucyj Kongresu, jako uzupełnienie obszernego sprawozdania piśmiennego, które rozesłane zostało członkom Magistratu.

Obrazy kongresu odbywały się w pięciu sekcjach. Sekcja I poświęcona była sprawom „Ogólnej Organizacji Opieki Społecznej i polityki socjalnej, II — „Wychowania Socjalnego” w III-iej omawiano zagadnienia metod opieki indywidualnej, w IV-iej „Polityki socjalnej, opieki społecznej i kwestji robotniczej”, w V-iej „Higjeny socjalnej”.

Wyniki obrad Kongresu ujęte zostały nie formę uchwał, lecz w formie rezolucyj, które skierowane będą do Międzynarodowego Biura Pracy w Genewie, celem dalszego rozpatrywania

i ewentualnego wprowadzenia w życie.

Z Rady Sekcji walki z jaglicą.

Pod przewodnictwem d-ra Sokołowskiego odbyło się kolejne posiedzenie Rady Sekcji walki z jaglicą. Obecni byli: pp. Inspektor Oddziału Sanitarnego W. Z. P., dr. Starzyński, przedstawiciel Kuratorium Szkolnego, p. Pfeifer, przedstawiciel Wydziału Oświaty i Kultury, dr. Gutentag, przedstawiciel Wydziału Opieki Społecznej, p. Graliński oraz d-rzy Hurwicz, Jastrzębski i Schweig.

Po omówieniu spraw, związanych z czynnościami laboratorium trachomatologicznego, przystąpiono do omówienia sprawy lecznictwa ocznego w szpitalach jaglicznych, w wyniku dyskusji postanowiono, iż nadzór nad tem lecznictwem przejmie Rada Sekcji walki z jaglicą.

Następnie postanowiono wydelegować d-ra Schweiga do odwiedzenia zakładów jaglicznych wychowawczo-leczniczych, w których leczone są na koszt miasta dzieci chore na jaglicę.

Po omówieniu sprawy kolonji letnich dla dzieci chorych na jaglicę oraz szeregu kwestyj organizacyjnych — posiedzenie zamknięto.

Nowe lokale szkolne. W bieżącym roku szkolnym oddane zostaną do użytku dwa nowo-wybudowane miejskie gmachy szkolne: przy ul. Podmiejskiej oraz przy ul. Aleksandrowskiej 124.

W gmachu przy ul. Podmiejskiej znajdzie pomieszczenie szkoła bliźniacza o 26 klasach, przedszkole i biljoteka dla dzieci i młodzieży; w gmachu przy ul. Aleksandrowskiej — szkoła powszechna o 13 oddziałach.

Wobec odczuwanego braku odpowiednich pomieszczeń szkół powszechnych w północnej dzielnicy miasta. Magistrat wydzierżawił na okres lat 5 nowowbudowany gmach przy ul. Hipotecznej 3/5, który wykończony zostanie zgodnie z potrzebami

szkolnemi według planu komisji fachowo-wykonawczej Komitetu Budowy Gmachów Szkolnych.

Gmach ten wykończony zostanie do dnia 1 listopada r. b.

O usprawnienie rejestracji ruchu naturalnego ludności. Urząd Stanu Cywilnego zwrócił się do Kasy Chorych o nadsyłanie miesięcznych wykazów noworodków żywych, wyznań niechrześcijańskich oraz sekt: baptystów, adwentystów, chrześcijańskich dysydentów, badaczy Pisma Świętego, ewangelicznych chrześcijan, wyznawców kościoła wolno-reformowanego i bezwyznaniowych.

Dane powyższe przyczynią się do usprawnienia rejestracji ruchu naturalnego ludności.

Międzynarodowa konferencja bibliograficzno-archiwalna. Związek Miast Polskich zawiadomił Magistrat m. Łodzi o mającym się odbyć w Kolonii w dniach 17 i 18 września r. b. Międzynarodowej Konferencji Bibliograficzno-Archiwalnej.

Na konferencji tej omawiana będzie sprawa systemu klasyfikacji dokumentów administracyjnych, metod segregowania i archiwowania tychże.

Delegaci związków miast oraz miast utworzą na konferencji tej specjalną komisję, która swą pracę połączy z pracami Międzynarodowego Instytutu Bibliografii i Archiwowania.

Sprawę udziału miasta Łodzi w powyższej konferencji zdecyduje Magistrat na jednym z najbliższych posiedzeń.

Frekwencja Miejskiej Galerji Sztuki. Według danych Wydziału Oświaty i Kultury działalność Miejskiej Galerji Sztuki (Park im. H. Sienkiewicza) w ciągu m. Lipca przedstawiała się następująco:

W okresie sprawozdawczym w Galerji Sztuki wystawione były prace: pp.: A. Bermiana, Wlastimila Hofmana, W. Skoczylasa, Poduszki, Puffkego, Terpiłowskiego, Terleckiego,

Szyka, Szwarca oraz uczni Akademji Krakowskiej.

Ogółem wystawę zwiedziło 1369 osób, w tem za biletami normalnemi 567 osób, za biletami ulgowemi 355 osób i za biletami bezpłatnemi 410 osób.

Zachorowania na choroby zakaźne. W ciągu tygodnia od dnia 12 sierpnia do dnia 18 sierpnia włącznie zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące wypadki chorób zakaźnych: dur brzuszny — 25 przypadków (w tygodniu poprzednim — 21 przypadków), czerwonka — 1 przypadek (w tygodniu poprzednim — przypadków), płonica — 9 przypadków (w tygodniu poprzednim — 13 przypadków), błonica — 13 przypadków (w tygodniu poprzednim — 10 przypadków), drętewica karku — przypadków (w tygodniu poprzednim — 1 przypadek), odra — przypadków (w tygodniu poprzednim — 11 przypadków), róża — 1 przypadek (w tygodniu poprzednim — 3 przypadki), krztusiec — 1 przypadek (w tygodniu poprzednim — przypadków), gorączka połogowa — 3 przypadki (w tygodniu poprzednim — przypadków).

Ogółem zanotowano w tygodniu ubiegłym 53 przypadki, w tygodniu poprzednim — 59 przypadków.

Legalizacja statutów cechowych. Urząd Wojewódzki zalegalizował, na wniosek Urzędu Przemysłowego I instancji, statuty następujących korporacyj: cechu kuchmistrzów, cechu tapicerów, cechu powroźników, cechu siodlarzy i rymarzy, cechu wędliniarzy i rzeźników oraz cechu stolarzy.

Opłaty za czynności Urzędu Przemysłowego I-ej instancji. Opierając się na uchwale Rady Miejskiej m. Łodzi Nr. V, z dnia 13 marca 1928 roku w sprawie Urzędu Przemysłowego I Instancji przy Magistracie m. Łodzi zatwierdzonej reskryptem Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi L. SM. 1633,

z dnia 21 lipca 1928 roku, Urząd Przemysłowy I-ej Instancji pobiera za spełnianie czynności następujące opłaty:

a) wszelkie podania podlegają miejskiej opłacie kancelaryjnej zł. 2.—, od każdego załącznika zł. 0,50 — z wyjątkiem zgłoszeń o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu ze stałą siedzibą;

b) decyzja, dopuszczająca cudzoziemca do nabycia uprawnienia przemysłowego zł. 20.—;

c) potwierdzenie zgłoszenia przemysłu ze stałą siedzibą zł. 3.—;

d) koncesja, wydana na prowadzenie przemysłu koncesyjnego zł. 20.—;

e) koncesja, wydana na prowadzenie handlu starzyzną zł. 3.—;

f) opłata za dochodzenie komisyjne na miejscu siedziby zakładu przemysłowego zł. 10.—;

g) decyzja, zatwierdzająca projekt urządzenia zakładu przemysłowego lub istotnej zmiany tegoż urządzenia zł. 5.—;

h) oględziny urządzeń zakładu przemysłowego, czy zalecenia Urzędu zostały wykonane zł. 5.—;

i) zatwierdzenie taks, cenników i opłat zł. 5.—;

j) licencja na przemysł okrężny zł. 7.50;

k) legitymacje dla komiwojażerów i agentów handlowych zł. 10.—;

l) karta rzemieślnicza zł. 3.—;

ł) za druki zł. 0.10.

Z ŻYCIA MIAST POLSKICH.

SAMORZĄD STOLECZNY.

O dach nad głową.

Komitet walki z bezdomnością zamierza wystąpić do Magistratu i Rady Miejskiej o kredyt na budowę dalszych czterech domów na Annopolu, gdzie wzniesiono dotychczas 35 domów. Każdy z tych domów zawierać będzie po 20 mieszkań jednoizbowych.

Budowa czterech domów mogłaby być podjęta jeszcze w bieżącym sezonie budowlanym. Jest ona konieczna ze względu na ciągły wzrost liczby bezdomnych w stolicy.

Z budowanych obecnie przez miasto schronisk dla bezdomnych najwcześniej nastąpi ukończenie budowy domu na Żoliborzu, liczącego 112 izb. Oddanie tego domu do użytku nastąpi 1 października. Drugi dom na Żoliborzu o 120 izbach będzie ukończony 1 grudnia. Na 1 listopada zapowiedziano ukończenie budowy 5 domów (130 pokoi) na Annopolu, mieszczących pokoje z kuchniami. Jednocześnie ukończona będzie budowa 2 domów w Grocho-

wie, które liczyć będą łącznie 430 izb. Będą to również mieszkania jednopokojowe z kuchniami. Trzeci, mniejszy dom w Grochowie (około 70 izb), będzie ukończony na 1 stycznia 1929 r)

Do domów na Żoliborzu przeniesieni będą przede wszystkim urzędnicy i robotnicy miejscy, mieszkający obecnie w barakach dla bezdomnych. Projektowane jest nadto rozpoczęcie budowy trzeciego domu na Żoliborzu.

Przed 1 grudnia r. b. Warszawa uzyska 850 izb dla bezdomnych, które pomieszczą ok. 3,500 osób.

Oczyszczanie ścieków miejskich.

W dyrekcji wodociągów i kanalizacji m. st. Warszawy odbyła się konferencja techniczna w sprawie budowy oczyszczalni miejskich ścieków.

Kanalizacja m. Warszawy zbudowana przed przeszło 40-tu laty, dotychczas nie posiada żadnych oczyszczalni dla ścieków i odprowadza je w stanie całkowicie nieodkazanym do Wisły w okolicach Bielan. Ilość

ścieków tych przeciętnie wynosi 90 tysięcy m. sz. na dobę; tak znaczna ilość ścieków, wobec bardzo zmiennego stanu Wisły wpływa na zanieczyszczenie jej brzegów; daje się to już odczuwać bardzo ostro w Młocinach, nawet i pod Modlinem, łożysko rzeki nie jest wolne od tego zanieczyszczenia.

Dla usunięcia tego tak niepożądanego ze względów zdrowotnych zjawiska, został zaprojektowany zakład dla oczyszczania ścieków. Zakład ma być zbudowany w pobliżu Wisły u stóp lasu Bielańskiego; na terenie 12 ha.

Budowa oczyszczalni będzie rozpoczęta na wiosnę przyszłego roku, po przekazaniu terenu przez władze państwowe.

Z ruchu budowlanego.

Podług statystyki ruchu budowlanego, sporządzonej przez wydział techniczny Magistratu, było w budowie w czerwcu 1450 obiektów, w tem domów mieszkalnych 771, przebudówek 34, nadbudówek 125. Budynków fabrycznych wzniesiono 144, użyteczności publicznej 45, budynków gospodarczych 340.

W ciągu tegoż miesiąca zatwierdzono projektów 122 domów mieszkalnych, 31 fabryk, 9 użyteczności publicznej i 21 budynków gospodarczych.

Dnia 1 sierpnia r. b. rozpoczęła się odbudowa zawałonego gmachu dyrekcji wodociągów i kanalizacji przy ul. Starynkiewicza. Kierownictwo robót objął architekt p. Miller. Gmach ma być gotów na wiosnę roku przyszłego. Ogólny koszt budowy wyniesie 900,000 złotych.

Zadrzewienie Warszawy.

Zarząd wydziału technicznego ostatecznie zatwierdził budżet działu ogrodnictwa na rok 1929/30. Budżet ten przewiduje szeroką rozbudowę parków i zieleni stolicy. Przewiduje się 100.000 złotych na urzą-

dzenie parku na Woli. Ochocie i Żoliborzu. Parki te będą miały charakter sportowo-spacerowy. Będą tam urządzone boiska sportowe, bieżnie, korty tenisowe, baseny dla sportów wodnych i t. p. Dalej 200.000 złotych przewiduje się na roboty wstępne przy urządzeniu wielkiego parku wystawowego na Saskiej Kępie, który się będzie dzielił na cztery części: wystawową, sportową, spacerową i rozrywkową.

Na uregulowanie skwerów na placach wstawiono do budżetu 12,000 złotych.

Suche lato odbiło się ujemnie na stanie roślinności. W celu uchronienia drzew od zagłady, dział ogrodnictwa w r. b. wprowadził specjalne zabiegi, polegające na odkopywaniu korzeni, rozpulchnianiu ziemi i zalewaniu dołu wodą.

DĄBROWA GÓRNICZA.

Dąbrowa Górnicza szybkim krokiem zdąża w kierunku zmiany swego wyglądu zewnętrznego, jak również zastosowania nowoczesnych urządzeń. Zaprowadzona w lutym komunikacja tramwajowa, rozwija się znacznie. Tramwaje posiadają osobny tor, przeto wyłączone są wypadki starć z innymi pojazdami. Magistrat zabiega o doprowadzenie do porządku zaniedbanego dotychczas miasta. Na miejsce szpetnych drewnianych budek wniesiono na ul. Kościuszki parterowe hale targowe z bazarem i zajazdem wozów wewnątrz. W rowach, które dawniej przedstawiały cuchnące kałuże, obecnie są ułożone rury, które pokryto warstwą ziemi. Jednocześnie prowadzona jest regulacja chodników, poczynając od ul. Sobieskiego, gdzie układane są chodniki betonowe, szerokości 3-ch płyt, oraz przeprowadzane zadrzewianie ulic. Zatwierdzono projekt nowego gmachu pocztowo-telegraficznego o 70 pokojach, którego budowa, na rogu ul. Sobieskiego i Kościuszki, rozpocznie się jeszcze w r. b.

ZWIĄZEK MIAST WOŁYNIA.

W Łucku obradował niedawno zjazd burmistrzów z całego województwa w celu utworzenia „Związku miast Wołynia”. Obradom przewodniczył prezydent m. Łucka, p. Czarkowski. Referat o zadaniach i celach Związku wygłosił p. Suszyński. Zebrani uchwalili utworzyć „Związek miast Wołynia” z siedzibą w Łucku. Przyjęto ustawę Związku, przedstawiona zebraniu przez komisję organizacyjną zjazdu. Do zarządu Związku wybrano: pp. prezydenta m. Łucka Czarkowskiego, burmistrza m. Kowla Drojanowskiego, burmistrza m. Ostroga Wojciechowskiego, burmistrza Rożyszcz Zapolskiego i burmistrza m. Chorochowa Ciepielewskiego. Na przewodniczącego zarządu powołano p. Czarkowskiego. Nowoutworzony Związek wejdzie jako członek do wszechpolskiego Związku miast.

TUREK.

W Turku odbyły się wybory do Rady Miejskiej. Wyniki przedstawiają się następująco: lista Nr. 1, ewangelicy, 1 mandat; lista Nr. 2, P. P. S., 10 mandatów; Nr. 3, mieszczański blok gospodarczy, 6 mandatów; Nr. 5, sjonisci, 4 mandaty; Nr. 7, właściciele nieruchomości, 1 mandat; Nr. 8, ortodoksi, 8 mandatów. Według narodowości do nowej rady wchodzi: 16 Polaków, 6 Żydów i 2 Niemców.

Dnia 21 sierpnia 1928 r. zaginęła karta bezterminowego urlopowania, wydana przez IV Bataljon Telegraficzny — Łódź, na imię Leona Kolubińskiego, zamieszkałego w Łodzi przy ul. 6-go Sierpnia 10. 2-3-1

MUZEUM MIEJSKIE

w Łodzi, Piotrkowska 91.

Otwarte codziennie (prócz poniedziałków) od godziny 10-ej do godz. 14-ej i od godz. 16-ej do godz. 19-ej.

W niedziele i święta od godziny 15-ej do godziny 18-ej

Wstęp: dla dorosłych 20 groszy, dla młodzieży 10 groszy.